

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kotrčové a soudkyň Mgr. Daniely Večerkové a JUDr. Miluše Farské ve věci

žalobkyně: **a) Š. D.**, narozená dne xxx
bytem xxx, xxx
b) Mgr. M. D., narozená dne xxx
bytem xxx, xxx
obě zastoupeny advokátem Mgr. Petrem Novákem
sídlem Vídeňská 546/55, 639 00 Brno

proti
žalované: **Dubai Aviation Corporation**
vystupující pod obchodním jménem **flydubai**
společnost se sídlem Dubai Aviation Corporation Building, Al Ittihad Road 353,
Dubai, Spojené arabské emiráty
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Mikyskem
sídlem Boleslavská 2178/13, 130 00 Praha 3

o zaplacení 1 200 EUR s příslušenstvím,
k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 21. 1. 2021,
č. j. 28 C 129/2017-35

takto:

Rozsudek soudu I. stupně se **mění** tak, že se rozsudek pro uznání nevydává.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem pro uznání soud I. stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni a)

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

částku 600 € s úrokem z prodlení 8,05 % ročně z částky 600 € od 25. 4. 2017 do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), zaplatit žalobkyni b) částku 600 € s úrokem z prodlení 8,05 % ročně z částky 600 € od 25. 4. 2017 do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.), a dále povinnost zaplatit žalobkyním náhradu nákladů řízení 13 790 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyň (výrok III.).

2. Soud I. stupně své rozhodnutí odůvodnil tím, že předmětem řízení je nárok na náhradu škody dle Nařízení (ES) č. 261/2004 za zpoždění letu xxx z Prahy do Dubaie dne 3. 7. 2017. Usnesením ze dne 25. 8. 2017 soud žalovanou v souladu s § 114b zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) vyzval, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení usnesení písemně vyjádřila ve věci samé k připojené žalobě, zároveň ji poučil o následcích nesplnění této výzvy. Usnesení bylo dne 2. 5. 2019 doručeno žalované do vlastních rukou, žalovaná se k žalobě nevyjádřila. Soud má proto s odkazem na § 114b o.s.ř. za to, že žalovaná žalobou uplatňovaný nárok uznala, a ve věci rozhodl rozsudkem pro uznání dle § 153a odst. 1 o.s.ř., neboť se nejedná o věc, ve které by nebylo možné uzavřít a schválit smír ve smyslu § 99 odst. 1 o. s. ř. a nárok uplatněný žalobou není v rozporu s žádnou kogentní občanskoprávní normou. Výrok o náhradě nákladů řízení byl odůvodněn § 142 odst. 1 o. s. ř. a procesním úspěchem žalobkyň.
3. Proti rozsudku podala včasné odvolání žalovaná. Namítla, že základním předpokladem pro vydání rozsudku pro uznání je předchozí doručení kvalifikované výzvy ve smyslu § 114b o.s.ř. do vlastních rukou žalovaného, s tím, že náhradní doručení je vyloučeno. To se však v daném případě nestalo, k žádnému doručení výzvy se žalobou nikdy nedošlo. První zásilkou, kterou žalovaná v této věci obdržela, byl až napadený rozsudek. Žalovaná proto navrhla, aby byl odvolacím soudem zrušen a věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání. Žalovaná též uvedla, že zcela totožná listina, jako ta, jež je založena v soudním spise a má prokazovat doručení listin žalované, byla založena jako doklad o doručení listin i v jiném soudním řízení.
4. Žalobkyně k odvolání uvedly, že se ztotožňují s napadeným rozsudkem, a poukázaly na jeho odůvodnění, včetně toho, že výzva dle § 114b o.s.ř. byla žalované doručena do vlastních rukou dne 2. 5. 2019. Jelikož se žalovaná ve lhůtě 30 dnů nevyjádřila k podané žalobě, postupoval soud zcela v souladu s o.s.ř., když vydal rozsudek pro uznání. Žalobkyně proto navrhly, aby odvolací soud napadený rozsudek potvrdil a přiznal žalobkyním náhradu nákladů odvolacího řízení.
5. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání při nařízeném jednání napadený rozsudek, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o.s.ř.), v mezích stanovených v § 205b o.s.ř., a dospěl k závěru, že odvolání žalované je důvodné.
6. V dané věci se jedná o řízení s cizím prvkem. Soud I. stupně dovodil pravomoc českých soudů mlčky, odvolací soud konstatuje, že pravomoc českých soudů v této věci je dána na základě § 6 odst. 1 zákona č. 91/2012 Sb. o mezinárodním právu soukromém, neboť podle procesních předpisů (o.s.ř.) je pro řízení místně příslušný soud na území České republiky. Žalovaná sice na území České republiky nemá obecný soud, dle § 87 písm. b) o.s.ř. je však k řízení příslušný také soud, v jehož obvodu došlo ke skutečnosti, která zakládá právo na náhradu újmy. Tímto soudem je v daném případě Obvodní soud pro Prahu 6, v jehož obvodu se nachází místo odletu zpožděného letu.
7. Podle § 205b o.s.ř. jsou u odvolání proti rozsudku pro uznání nebo proti rozsudku pro zmeškání odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání (§ 153a, 153b).
8. Dle § 153a odst. 1 o.s.ř. uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Uzná-li žalovaný nárok proti němu žalobou uplatněný jen zčásti, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání, jen navrhne-li to žalobce. Podle § 153a odst. 3 o.s.ř. rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 a § 114c odst. 6).

9. Dle § 114b odst. 1 o.s.ř. (ve znění do 30. 6. 2021) vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, jakož i tehdy, bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, může předseda senátu místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vyličil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2). Dle § 114b odst. 4 o.s.ř. usnesení podle odstavce 1 musí být žalovanému doručeno do vlastních rukou. Náhradní doručení je vyloučeno; to neplatí, doručuje-li se prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Usnesení nesmí být žalovanému doručeno dříve než žaloba. Dle § 114b odst. 5 o.s.ř. jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen. To neplatí, jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení nebo odmítnutí žaloby.
10. Ze soudního spisu se podává následující:
11. Žaloba byla podána k soudu dne 30. 6. 2017. Dne 25. 8. 2017 vydal soud pod č.j. 28 C 129/2017-8 usnesení, jímž žalované uložil, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto usnesení písemně vyjádřila ve věci samé k žalobě zaslané společně s tímto usnesením. Toto usnesení společně s dalšími listinami (žalobou, usnesením o ustanovení tlumočníka č.j. 28 C 129/2017-9 ze dne 25. 8. 2017, dožádáním o doručení soudních písemností) nechal soud přeložit do arabského jazyka, a prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti požádal příslušný soud ve Spojených arabských emirátech o doručení těchto soudních písemností žalované na její adresu ve Spojených arabských emirátech (žaloba, usnesení č.j. 28 C 129/2017-8 ze dne 25. 8. 2017 a usnesení o ustanovení tlumočníka č.j. 28 C 129/2017-9 ze dne 25. 8. 2017, jakož i dožádání ze dne 18. 12. 2017, byly zaslány Ministerstvu spravedlnosti s překladem do arabského jazyka ve dvojím vyhotovení, spolu s 1 vícejazyčným formulářem doručného listu).
12. Dne 27. 9. 2019 zaslalo Ministerstvo spravedlnosti ČR soudu I. stupně zprávu, že zasílá doklady a sdělení o nemožnosti vyřízení dožádání. Z připojeného sdělení konzula ČR v Abú Dhabí ze dne 11. 4. 2019 vyplývá, že zastupitelský úřad ČR neobdržel do tohoto dne žádnou reakci emirátské strany na žádosti o doručení soudních písemností (v této i dalších věcech). Soudu I. stupně byly zároveň vráceny následující listiny: 2x dožádání o doručení z 18. 12. 2017, 2x usnesení č.j. 28 C 129/2017-8 ze dne 25. 8. 2017, 2x usnesení č.j. 28 C 129/2017-9 ze dne 25. 8. 2017, 2x žaloba ze dne 29. 6. 2017 a 1x nevyplněný vícejazyčný formulář doručného listu, dále bylo soudu zasláno vyjádření Ministerstva zahraničních věcí a mezinárodní spolupráce SAE s neoficiálním překladem do angličtiny a 1x vyplněný doručný list v arabském jazyce s neoficiálním překladem textu prázdného formuláře doručného listu do angličtiny.
13. Soud I. stupně následně nechal přeložit z arabského do českého jazyka rukou vyplněný text z doručného listu. Dle českého překladu tohoto textu (ve spise na č.l. 31) byl oznamovatel soudu Dubai dne 2. 5. 2019 ve čtvrti Sheikh Zayed, aby předal žalované požadované zahraniční soudní oznámení. Vzhledem k nepřítomnosti vedoucího nebo jeho zástupce hovořil se zaměstnancem

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

oprávněným přijímat oznámení, který oznámení přijal a podepsal.

14. Přestože dle shora uvedeného textu na doručném listě bylo žalované dne 2. 5. 2019 předáno určité oznámení, **nemohlo se jednat o doručení žaloby a usnesení soudu I. stupně č.j. 28 C 129/2017-8** a č.j. 28 C 129/2017-9 ze dne 25. 8. 2017, neboť **tyto listiny byly jako nedoručené vráceny soudu I. stupně** prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti dne 27. 9. 2019. Soudu byla vrácena obě dvě zasílaná vyhotovení listin s arabským překladem, což odpovídá tomu, že v přílohách spisu se nyní nachází 3 vyhotovení těchto listin s překladem do arabštiny, tedy plný počet vyhotovení překladů dle usnesení č.j. 28 C 129/2017-9. Nelze proto než uzavřít, že ani žaloba, ani usnesení dle § 114b o.s.ř ze dne 25. 8. 2017, nebyly žalované do vlastních rukou doručeny (náhradní doručení usnesení dle § 114b o.s.ř. je přitom v souladu s § 114b odst. 4 o.s.ř. vyloučeno).
15. Vzhledem k tomu, že usnesení vydané dle § 114b odst. 1 o.s.ř. nebylo žalované doručeno v souladu s § 114b odst. 4 o.s.ř., nemohla nastat fikce uznání nároku dle § 114b odst. 5 o.s.ř., a nebyly tak splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání ve smyslu § 153a odst. 3 o.s.ř.
16. Z důvodu nesplnění předpokladů pro vydání rozsudku pro uznání odvolací soud napadený rozsudek změnil podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. tak, že se rozsudek pro uznání nevydává.
17. O nákladech řízení, včetně tohoto řízení odvolacího, rozhodne soud I. stupně v rozhodnutí, jímž se bude řízení končit.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, jen za podmínek stanovených v § 237 o.s.ř.

Praha 20. ledna 2022

JUDr. Ivana Kotrčová v. r.
předsedkyně senátu